

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **G. P.**
státní příslušnost X
t. č. pobytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 4. 2022, č. j. OAM-359/ZA-ZA11-ZA06-2022,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Předmětem sporu je zákonnost rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení o opakovaně podané žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Krajský soud se musel vypořádat s tím, zda skutečnosti, které žalobce uváděl v nové žádosti (dluhy v Gruzii), neměly žalovaného vést k opětovnému meritornímu posouzení této žádosti.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. Poprvé žádal žalobce o udělení mezinárodní ochrany v ČR v říjnu 2021. Uvedl, že do ČR přijel, aby si zde vydělal a mohl tak zaplatit dluhy, které má v Gruzii. Původně měl

pracovní vízum. Situaci však zkomplikovala pandemie. Poté chvíli pracoval nelegálně. Odhalila ho však policie a vyhostila ho. Proto požádal o mezinárodní ochranu. V Gruzii dluží peníze soukromým osobám. Obává se svých věřitelů. Ti mu v minulosti telefonicky i osobně vyhrožovali, že pokud dluhy nesplatí, tak ho zabijí. Dokonce ho i fyzicky napadli.

3. První žalobcovu žádost žalovaný zamítl pro zjevnou nedůvodnost. Gruzie je totiž na seznamu bezpečných zemí původu. A žalobce svým azylovým příběhem nevyvrátil domněnku její bezpečnosti. Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného o jeho první žádosti bránil žalobou u Městského soudu v Praze. V únoru 2022 soud žalobě nepřiznal odkladný účinek. V říjnu žalobu zamítl.
4. V březnu 2022 podal žalobce opakovanou žádost o mezinárodní ochranu. Jako důvod znovu uvedl, že v Gruzii má dluhy, na jejichž splacení by si chtěl v ČR vydělat. Přiznal, že tyto skutečnosti uváděl již v předchozím řízení. Dodal pouze to, že jeho bratrovi chtějí kvůli žalobcovým dluhům vzít auto.
5. Rozhodnutím ze dne 26. 4. 2022, č. j. OAM-359/ZA-ZA11-ZA06-2022 („rozhodnutí žalovaného“), žalovaný řízení o opakované žádosti žalobce zastavil pro její nepřípustnost podle § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“). Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce uvádí stejné důvody podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu, jaké uváděl v prvním řízení. Žádnou relevantní novou skutečnost neuvedl. Zároveň v Gruzii nedošlo ke změně, která by takovou skutečnost zakládala. Vycházel přitom ze zprávy *Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu* z října 2021.

III. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

6. Ve včas podané žalobě žalobce stručně namítá, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci. Jeho rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 2 zákona o azylu (sic!) žalobce považuje za nezákonné a nepřezkoumatelné. Použité informace o zemi původu nejsou aktuální. To žalovanému znemožnilo žádost žalobce řádně posoudit.
7. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě zdůraznil, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu již podruhé. Žalovaný při jejím posuzování vycházel z především z tvrzení žalobce. Ten přitom uváděl naprosto stejné důvody jako u první žádosti – snahu splatit dluhy v Gruzii.

VI. Jednání před krajským soudem

8. Dne 30. 11. 2022 se ve věci konalo jednání. Zúčastnil se ho žalobce i zástupce žalovaného. Krajský soud původně žalobci ustanovil tlumočníka z gruzínského jazyka, jak žalobce navrhl. Ustanovený tlumočník se ovšem v den jednání omluvil pro zdržení při plnění jiných jeho povinností u jiného soudu. Soudu proto namísto něj ke slibu ustanovil žalobci dostupného tlumočníka z ruského jazyka. Žalobce s tímto postupem souhlasil a jednání proto proběhlo za tlumočení do ruštiny.
9. Žalobce při jednání odkázal na podání, která soudu zaslal. Na vyjádření k žalobě a vlastní rozhodnutí pak odkázal i žalovaný. Ani jedna ze stran neměla důkazní návrhy. Po závěrečných návrzích soud krátce přerušil jednání. A poté vyhlásil tento rozsudek.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba. Včas.
11. Žaloba *není důvodná*.
12. Krajský soud úvodem předesílá, že v tomto řízení není ve hře otázka, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany nebo zda Gruzii lze považovat za bezpečnou zemi původu. Úkolem krajského soudu bylo toliko přezkoumat, zda žalovaný správně vyhodnotil opakovanou žádost žalobce o mezinárodní ochranu jako nepřipustnou. A zda ji neměl znovu věcně posoudit.
13. Žalobce se ve své žalobě na několika místech brání proti rozhodnutí žalovaného s odkazem na § 16 odst. 2 zákona o azylu. Žalovaný však podle tohoto ustanovení postupoval v případě první žádosti žalobce, kterou zamítl pro zjevnou nedůvodnost. Řízení o druhé žádosti zastavil pro její nepřipustnost. Žalobní námitky žalobce se tak zčásti míjí s obsahem napadeného rozhodnutí žalovaného.
14. Podmínky přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu vymezuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Při hodnocení, zda je opakovaná žádost přípustná, musí žalovaný posoudit, zda (a) cizinec uvedl (nebo se objevily) nové skutečnosti nebo zjištění, které (b) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a (c) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
15. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Uvedl, že přípustnost opakované žádosti je třeba posuzovat z pohledu existence možných nových skutečností a zjištění jak z pohledu azylu, tak z pohledu doplňkové ochrany. V této souvislosti upozornil, že i opakovaná žádost, která formálně neuvádí nové skutečnosti či důvody, může splňovat podmínku přípustnosti, jestliže se od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a tato změna by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz bod 18 citovaného rozsudku).
16. Rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany pak musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.“ (bod 19 citovaného rozsudku).

17. Rozhodnutí žalovaného těmto požadavkům vyhovuje. *Žalobce v řízení o své opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti.* Obavy z věřitele, související s dluhy v Gruzii, žalobce uváděl jako důvod při podání první žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný je však neshledal důvodnými. Žalobce tehdy neprokázal, že by se v jeho případě neuplatnila domněnka dostupnosti vnitrostátních prostředků ochrany před jednáním soukromých osob, kterých se obává. Ve své opakované žádosti však žalobce nyní uvedl naprosto stejné důvody. Což sám přiznal při poskytnutí údajů k žádosti. Žalovaný proto jeho žádost nemusel znovu meritorně posuzovat.
18. Námitka žalobce, že žalovaný řádně nezjistil skutkový stav a nevycházel z aktuálních informací o zemi původu, je nedůvodná. Žalovaný v rozhodnutí vycházel ze zprávy o Gruzii z října 2021. V době vydání napadeného rozhodnutí tedy tato zpráva byla stará zhruba šest měsíců. Žalobce ve své žalobě neuvedl, v čem konkrétně vidí její neaktuálnost. V řízení netvrdil a ani v žalobě nenamítá, že by se situace v Gruzii od vydání rozhodnutí o jeho první žádosti zásadně změnila. Žalovanému proto nelze vytýkat, že by si skutkový stav nezjistil řádně, nebo že by nepřihlédl ke všem rozhodným skutkovým okolnostem.
19. Žalobce nemá pravdu ani v tom, že by rozhodnutí žalovaného bylo nepřezkoumatelné. Tuto námitku žalobce opět vznáší pouze v obecné rovině, aniž by upřesnil, z čeho dovozuje namítanou nepřezkoumatelnost. Krajský soud proto ve stejné míře obecnosti žalobci odpovídá, že z rozhodnutí žalované jsou dostatečně zřetelné jeho úvahy, kterými se řídil při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí, jakož i skutkové a právní důvody zastavení řízení. Jeho rozhodnutí proto vadou nepřezkoumatelnosti netrpí.
20. Lze uzavřít, že žalovaný postupoval správně, pokud skutečnosti, které žalobce uváděl v novém řízení, nepovažoval za důvod pro nové věcné posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Tyto skutečnosti nesplňují podmínky podle § 11a odst. 1 zákona o azylu. Rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti proto odpovídá zákonu.

VI. Závěr a náklady řízení

21. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl.
22. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát..

Brno dne 30. listopadu 2022

Martin Kopa, v. r.

samosoudce